a telligit̃ eſſe facta. ¶ Immo ea non obſtante (niſi ſit de il/lis exceptionibus que litis b conteſtationem impediunt) c fieri oportebit eandem. De iuramento calũnie. Bonifacius. viij. Tria dicit. Primo ꝙ non eſt de ſubſtantia ꝙ ſtatim poſt litem conteſtatam iuretur de calũnia. Secũdo ꝙ nõ annullat̃ proceſſus: licet tacite omittatur calumnie iuramẽtũ. Tertio p̄cipit ꝙ in ſpiritualibꝰ ſimul de calumnia ⁊ de veritate iuretur. Jo.an. ca. I

d e Si de calũnia ſeu de veritate dicẽda: in primo litis exordio nõ iuret̃ (vt debet) poterit poſtmodũ in qualibet parte lit̃ iurari: cũ hmõi iuramenta preſtari ab initio de ſubſtãtia ordinis iu f g diciarij nõ exiſtat. ¶ Pro h i pter omiſſum q̃ꝫ tacite in tota cauſa calũnie iuramentũ: iudicialis ꝓceſſus al̃s factꝰ k legitime non eſt nullus: nec l etiã annullãdus. ¶ Quis in cauſis ſpũalibꝰ (in q̃bus debet de veritate dicẽda iu/

a ¶ Facta. Dicebant quidã cõtra: ⁊ videbat̃ opinio eorũ ꝓbari ꝑ decre. de dolo ⁊ cõtu. ꝑut. de ap. cum cauſam. vtrobiqꝫ videt̃ cõteſtata lis ꝑ exceptionẽ p̄ſcriptionis. de excep. cũ venerabilis. per exceptionẽ ꝑmutationis. ḋ teſta. Raynucius. per exceptionẽ annalis p̄ſcriptionis vſucapionis ⁊c̃. Itẽ inſtitura actione ⁊ oppoſita peremptoria exceptione videtur eſſe iudicium. ff. de inter. actio. ſi filius. §. exceptionibus. Sed contrariũ eſt verũ ⁊ hoc tenebãt oẽs ſupradicti doctores: qḋ optime probat lex dicẽs qḋ qui vult exceptionẽ doli mali opponere que competit ex trãſactione ante litẽ cõteſta. facta ꝙ incidit in tranſac. ante litem cõteſta. id facere debet. ff. de cõdi. inde. elegãter. §. penul. Item per litis cõteſta. ordinat̃ iudiciũ: ꝑ peremptoriã exceptionem deſtruit̃. ſed eadem res duos effectus cõtrarios non poteſt parere. xxvj. diſt. deinde. s̄. de bap. maiores. ff. de ſolu. qui hominẽ. ꝓbatur idem expreſſuꝫ s̄. c. pxi. ſi enim per ꝑemptoriã exceptionem non debet impediri vel retardari litis conteſta. ergo per eam nõ fit alias non ꝓceſſiſſet queſtio. Ad contraria reſpondetur hoc modo: aut reus directe reſpõdet libello: puta cum petunt̃ ab eo. x. ex cauſa mutui. dicit ſe non teneri. ⁊ petita fieri nõ debere: cum pactum de non petẽdo ꝑpetuo ſibi factum fuerit ⁊ tunc facta eſt litis cõteſta. ⁊

Additio ſic intelligunt̃ contraria. (⁊ ſic intelligat̃ ꝙ no. Accur. in auc̃. de exhi. ⁊ intro. §. ſancimus. ℣. ſuſcepto. in glo. ſcꝫ coll̃. v. format eñ ibi queſtionẽ in eo qui excipit negatione premiſſa. licet in ſolutione videat̃ generalius loqui. Jo.an.) Aut ſimpliciter excipit de pacto ḋ non petendo p̄ſcriptione vel alia peremptoria: ⁊ tunc non intelligat̃ facta vt hic. Idem ſi excipiendo ꝓponeret ſe non teneri reſpondere libello: ex eo quod factuꝫ fuerat ſibi pactum de non petendo ⁊c̃. ad hoc de decl. duduꝫ. ⁊ in iſto caſu ſolemus vocare exceptionẽ intentionis excluſionẽ. ſed quando opponit̃ poſt litis cõteſta. vocat̃ actionis excluſio. ff. de excep. l. ij. in prin. Et hic adde qḋ dixi. j. de regu. iur. exceptionem. b ¶ Impediũt. s̄. c. pxi. c ¶ Oportebit. de neceſſitate iuris: quia alias proceſſus habitus. (etiam de conſenſu partium ſm

Ad. Archi. qui hic tractat id quo dixi. s̄. de offi. delega. de cauſis ſuper fi. ij. glo. Johan. an.) poſt talem exceptionem non valet. cum lis conteſtata non eſſet. s̄. vt lit. nõ conteſta. per totum. ſicut nec per poſitiones ⁊ reſponſiones fit lis conteſta. s̄. de elec. dudum. s̄. de litis conteſta. c. vno. Johan. an.

Diuiſio Si de calumnia. ¶ Diuidit̃ quia cõtinet tria dicta que patent in rubro. Secũda pars. ibi: Propter. Tertia. ibi: Quis. Do. Emanauit iſta decre. ad declarationem eorum que no. Bern. de iureiuran. ex litteris in vlti. glo. Innocen. et Hoſtien. s̄. eo. litteris. Abb. s̄. eo. c. j. Guil. in Specu. eo. ti. §. j. in prin. et ver. quartum. ⁊ §. ij. ver. quid ſi nõ. ⁊ §. reſtat. et Hoſtien. in ſum. eo. titu. §. quando. ver. vnũ tamẽ. d ¶ Calũnia. euitanda. ſic. xij. di. nerui. ibi vnuſquiſqꝫ habeat ſuã ꝓpter fornicationẽ. ſcꝫ euitandã. e ¶ Veritate. ꝙ ſolũ olim in ſpũalibus preſtabat̃: vt i fine videbis. f ¶ Exiſtat. videbat̃ cõtra. primo ex ordine rubrice. s̄. eo. ſecũdo ex ordine illius littere. s̄. de elec. dudũ. ver. lite vero ⁊c̃. et erat expreſſum. C. e. l. ij. in prin. s̄. e. c. j. ⁊. c. cum cauſam. ad h̄ facit lex q̃ dicit qḋ ꝓcurator ante litẽ cõteſta. p̄ſtare debet cautioneꝫ de rato ⁊ tũc ſi p̄ſtita nõ fuerit poſtea nõ p̄ſtabit̃. ff. de ꝓcu. l. pompo. §. rati. ſed cõtrariũ eſt verũ: vt hic vides. ⁊ ſic p̄dictorũ doctorum cõprobat̃ opinio. Et de iuramento de veritate videbat̃ caſus de iureiurã. ex litteris. (ſed quidã reſpondebãt ad illã ꝙ ibi extraordinarie petebat̃ illius iuramenti p̄ſtatio. Jo.an.) ad hoc. s̄. de fi. inſtru. cũ Johãnes. ver. verũ. ⁊ j. de teſti. p̄ſentium. ad h̄. ff. de dãno in fec. q̃ bona. §. penul. nec eñ ſemꝑ ordinẽ ſcripture ſernamꝰ. ff. de ſolu. l. nec ordo. ⁊. s̄. de reſcrip. cauſam q̃. (⁊ vide ꝙ dixi. e. ti. cũ dilecta ſuꝑ. iiij. glo. Jo.an.) ⁊ cũ in totũ tacite omittat̃: vt. j. pxi. rñſo. multofortius ad tempus. Ad cõtraria reſpõde verũ eſſe id fieri debere: vt dicit hec littera: ſed ſi nõ fiat: nõ ꝓpterea viciat̃ q: aliijs iuribus ſuſtinet̃ vt dixi. ⁊ facit qḋ no. s̄. de ſpon. du. tua. in vlti. glo. (⁊. j. de regu. iur. q̃ cõtra ius. Joh. an.) p̄dicta lex pomponiꝰ. §. rati. in alio caſu loquit̃ et eſt illud: q: ꝑ cõteſtationẽ litis factus eſt ꝓcurator dominus litis. s̄. de ꝓcu. c. j. eo. li. g ¶ Propter. declarat qḋ no. s̄. de teſti. tuis. in vlti. glo. C. de iura. calum. l. ij. §. ſed quia. h ¶ Tacite. expreſſe vero remitti nõ poteſt. (vide ḋ fo. cõpe. ſi diligenti. in glo. pe. Jo.an.) C. de iura. calũ. l. ij. §. ſed quia. nec valet cõſuetudo de ipſo nõ preſtando. de iuramẽ. calum. ceterum.

Ad.

Ad.

Ad.

i ¶ Tota cauſa. nedum in principio cauſe: vt. s̄. pxi. reſponſo. k ¶ Legitime. puta libello dato lit. conteſta. ⁊ iudice ſentẽtiante in ſcriptis: ſedendo ⁊ ꝑ ſe recitando: qḋ dic vt. s̄. de libel. ob. c. j. j. de ſen. ⁊ re iudi. c. vlti. ⁊ nõ die feriato. s̄. de fer. c. vlti. Jo.an.
l ¶ Annullãdus. approbata eſt ḡ opi. Ja. bal. Joh. Cre. Pilei. ⁊ ſequaciũ q̃ h̄ dixerãt: q: tũc demũ exactũ p̄ſtari debebat. ff. ḋ no. ope. nũ. ḋ pupillo. §. q̃ opus. ff. de iureiurã. iuſiurandũ. §. qui ius. ad hoc. ff. de ꝓcura. filiuſfa. §. veterani. C. e. ti. ita demũ. ⁊ ad hoc. s̄. de ꝓba. quoniã cõtra. vbi de iuramento nil dixit. Et reprobata eſt opi. Azo. ⁊ Mar. quibꝫ cõſentit Hoſti. s̄. eo. ceterũ. ⁊ in p̄dicta decre. tuis. dicẽtes ꝙ etiam ſi tacite omitteret̃ nõ valeat iudiciũ: id eſt ſententia. ij. q. vj. §. diffinitiua. C. de ſen. ⁊ inter. om. iudi. ꝓlatam. quã intellige cũ fuit exactũ: ⁊ ꝓ eis faciebat p̄dicta decre. ceterũ. ⁊ p̄dictus. §. ſed q: vbi videt̃ ꝙ ex diſſimulatiõe

rari) canones nō indicāt ali/
a cui calūnie iuramētū: nos tñ
(quia frequēter calūniari vi/
b c demus in ipſis) vtile reputa/
mus: qđ ſimul (ſicut pleriq̄
d obſeruāt) tā de veritate dicē/
da: q̄ꝫ de calūnia (vt via p̄clu/
dat calūnijs) iurari debeat
e in eiſdē. ¶ dē. In cā appel/
lationis iurari debet de calū/
nia et veritate dicēda. h̄ pri/
mo. Scđo dī q̄ ꝓcurator de/
putat⁹ poſt iuramētū calū/
nie iurabit de calūnia. Ter/
tio q̄ iudex q̄ties ſibi videt
exigit iuramētū malicie: etiā
ſi de calūnia vel v̄itate iura/
tū ſit. Io.an. ca. II

IN appellatiōis cā q̄ꝫq̄ꝫ
f in principali iuratū fuerit: p̄/
g ſtari iubem⁹ calūnie iuramē/
tū: ⁊ idē in iuramēto de veri/
h tate dicēda volum⁹ obſerua/
i ri. ¶ Procuratores q̄ꝫl'qui
k l poſt iuramētū calūnie depu/
tant: teneri volum⁹ (vt calū/
m nia vitet ab ipis) ad ſubeun/
n dum hmōi iuramētū: etiā ſi
a ſuis dñis quid ponere aut
rñdere ſeu agere debeāt ſint
o p inſtructi. ¶ In omnib⁹ au/
tem cauſis: nedum ante: ſed
etiā poſtq̄ꝫ lis fuerit cōteſta/
ta: ſiue de veritate ſiue de ca/
lūnia ſit iuratū in ipſis: po/
teſt iudex a partibus exigere
q iuramentum malicie quoti/
ens viderit expedire. ¶ dē.

Procurator habens ſpecia/
le mandatum iurat de calū/
nia. Ioh. andree. ca. III

NUllam tibi iudex

etiā non poſſit omitti ſed expone ibi ſimulatiōe. ſ. cū ſi/mulant ſe nō calūnioſe agere: vt ibi dicit Accur.
a ¶ Iuramentū. ſ. eo. ti. c. ij. Et erat rō: qꝛ in ſpūali/bus p̄ſumebat q̄ ſemp̄ eſſet deus in memoria: ⁊ ſic nō calūniarent litigātes ⁊ hoc ꝓbat lr̄a ſequens. Redde/bat Inno. in p̄/dicto. c. tres rō/nes. Prima qꝛ rigor in ſpūali/bus nō ſeruat. ꝺ do. ⁊ contu. c. j. Scđa qꝛ lꝫ iura/mētū nō ſit pec/catū cum ex fre/quēti iuratiōe ſe/pe ſequit pctm̄. ſ. de iureiurā. ⁊ ſi chriſt⁹. maxie cū de crudelita/te ſit hoc ſacrm̄. Tertia qꝛ h̄ iura/mentū eſt a ma/lo nō credētis: ꝺ elec. ſignificaſti. ſed parū valent he rōnes: cū ⁊ in ciuilib⁹ locū ha/beāt vt p̄ te vi/des. b ¶ In ipſis. ⁊ ſic equū fuit ex quo ceſſa/bat cā: ceſſaret ⁊ conſtitutio. ſ. de ap. cuꝫ ceſſante. cū ſi. c ¶ Utile. i. neceſſariū. ff. qñ ap. ſit. l. j. ⁊. ij. q. vj. biduū. vel dic ꝓprie vt ſi iudex videat tales p̄ſonas de q̄bus nō ſit aliq̄ calūnie ſuſpitio: exiget ſolū verita/tis ſacrm̄. primū tuti⁹ ⁊ veri⁹ reputo. d ¶ Obſeruāt. Obſeruabit h̄ dñs Guil. vt no. ī Spe. e. ti. §. j. ℣. quar/tū. no. hoc Ber. equū eſſe. ſ. e. c. ij. vt in p̄dicta decre. ex
Ad. lr̄is. de iureiu. (et Inno. ī. de teſti. p̄ſentiū circa fi. dicit q̄ quidā iuramēto de veritate adijciunt iuramentū de credulitate q̄ multū cōmendat ibi Hoſti. vt ibi dicaꝫ in. §. p̄terea. ſup. (ij. glo. Io. an.) e ¶ In eiſdem. ſpi/ritualibus cauſis. Nunquid in criminalibus iuret de calūnia: dic vt no. C. e. l. j. ⁊. ſ. e. c. j.

IN appellationis. ¶ Cōtinet tria dicta vt patet in rubro: Secūdū. ibi: Procuratores. Tertium.
diuiſio ibi: In omnib⁹. Do. Per primū dictū determinat que no. p̄ Accur. C. e. l. ij. in prin. et no. Inno. ⁊ Hoſti. Pe. et Ab. ſ. e. c. j. ſup verbo quecūq̄ cauſa. Guil. in Spe. e. ti. §. ij. ver. quid de cauſa. Bar. brix. in queſtione ve/nerali que incipit: querit vtrum in cauſa. Et p̄ p̄dicta videre potes q̄ hic reprobat opi. Pla. et Azo. qui di/cebant q̄ ex quo iuratū erat in principali nō iurabit in cauſa appellationis. in auc̄. de his qui ingre. ad ap. §. fi. coll. viij. ⁊ ꝓ eis faciūt oīa iura p̄ que ꝓbat q̄ eadē ſit cauſa ap. cū prima. xvj. di. habeo. ij. q. vj. ſi quis in quacūq̄. C. vt in vna ⁊ eadē cauſa. l. j. ff. de iudi. ꝓpo/nebat. Io. cre. Hug. Goff. ⁊ ſupradicti doctores ꝯtra: quorū hic approbat opi. ꝓ eis. vj. q. iiij. oīus. et. ij. q. vj. ſi ep̄s. C. de iudi. ꝓperādū. in auc̄. vt li. iur. in prin. ibi: tñ Accur. tenet primā. ff. de dam. infec. qui bona. §. pe. Io. an. f ¶ Iuratuꝫ. ꝓpter hoc erat dubitatio: qꝛ nō videbat tūc debere iurari: ⁊ qꝛ bis iurandū non
Ad. eſt: ⁊ qꝛ tunc ſup̄fluū videbat iuramētū: qđ faciendūꝫ nō eſt: de iureiur. ⁊ ſi chriſtus. de ꝓba. c. ij. (et h̄ no. Ar/chi di. q̄ ibi dixi. Io. an.) g ¶ Iuramētū. ſꝫ de ca/lūnia iurari debet ſtatim poſt lit. cōteſta. vt. ſ. c. ꝓxi. No. h̄ ar. q̄ faciēda eſt lit. cōteſta. in cā appellatiōis. ꝺ h̄ no. ſ. de teſta. c. Raynaldus. ℣. dilectus. Io. an.
h ¶ Dicēda. ſi talis eſt cā in qua iuret de veritate: vt in fi. c. dicit.
i ¶ Procura/tores. Emana/uit iſte. ℣. ad de/clarationē glo. p̄dictarū Inno. Hoſti. Guil. in Spe. e. ti. §. ſeq̄/tur. in fi. ⁊ eius hic approbatur opi. et reprobat opi. Hoſti. q̄ te/nebat ꝯtriū. (vi/ Ad. de Accur. in au/tē. principales. C. eo. ti. in. j. glo. Io. an.)
k ¶ Poſt. hec erat dubitatio: qꝛ non videbat bis iurandū. C. e. ti. auc̄. hodie.
l ¶ Deputant ab ipſis p̄ncipa/libus. vel a ꝓcu/ratorib⁹ q̄ poſt lit. cōteſta. ſub/ſtituere poterūt ſ. e. li. ꝺ ꝓcu. c. j.
m ¶ Ab ipis. No. q̄ lꝫ ꝓcurator iuret in aīam dñi. xvij. q. iiij. meruētes. c. di. optatū. lxiij. di. tibi dño. vbi de hoc. ⁊. ſ. e. li. de elec. ꝓcurator. ſacrm̄ tñ calūnie ⁊ in aīam dñi ⁊ in ꝓpriā p̄bet vt hic vides: al's aūt quare iuraret: ex q̄ dñs iurauerat: ⁊ in h̄ caſu nō eſt neceſſari/um ſpāle mādatū. de ſyndico vero dic vt. ſ. e. in ꝯtra/ctādis. (de h̄ in Spe. e. ti. §. ij. ℣. ſed nūq̄d heres. ⁊ ibi Ad.
in ver. ſe. no. q̄d ſi iudex mutet. ⁊ p̄ Accur. in. l. ij. C. eo. ti. in p̄n. Io. an.) n ¶ Iuramētū. No. ad queſtionē Nota
qua querit: an heres vel ſucceſſor teneat iurare: ex quo defunctus iurauerat. Et dic q̄ ſic p̄ hāc lr̄am ⁊ p̄ au/tē. C. eo. ti. principalis. ⁊ p̄. l. ff. de dā. infec. qui bona. §. pe. potuit eīm defunctus habere bonā fidē: ⁊ heres vel ſucceſſor malā. ff. de accuſa. ſi cui. C. de re. credi. genera/liter. j. rñſo. lꝫ quidā cōtra qꝛ heres ⁊ ſucceſſor eadē p̄/ſona cū defūcto cenſent. in auc̄. iuſiurā. qđ a moriente p̄ſta. §. ij. o ¶ Inſtructi. in h̄ caſu recitabāt p̄dicti doctores nō debere ꝓcuratorē iurare: qꝛ q̄ faciūt p̄ aliū ⁊c̄. ī. de reg. iur. q̄ facit p̄ aliū. p ¶ In oib⁹. declara/tur p̄ h̄ qđ no. ſ. de reſti. ſpo. lr̄as. in glo. antepe. ⁊ ꝺ ꝓ/ba. c. ij. ⁊ reprobat qđ no. de teſti. p̄ntiū. in glo. iuramē/
tū i fi. (⁊ q̄ no. Guil. in Spe. e. ti. §. j. ℣. ſcđm Io. an.) Ad.
q ¶ Malicie. licet ergo ex quo iuratū eſt de calūnia amplius in eadē cauſa de calūnia iurandum nō ſit: vt C. e. auc̄. hodie ab eodē. ⁊. ſ. ꝓxi. rñſo. de malicia tñ be/ne iurat: puta cum ſuſpicat iudex q̄ malicioſe ꝓpona/tur exceptio: petat dilatio. (alia exempla vide in Spe/cu. e. ti. p̄alle. ver. ſecundū. Io. an. ad hoc de excep. pa/ſtoralis. de teſtibus vltra tertiā. C. de fide inſtrumen. l. vlti. xxx. q. v. iudicantem.

NUllā. ¶ Quia breue eſt non diuidit. Do. Emanauit ad declarationem eorum que legunt ⁊ no.
C. e. ti. l. ij. §. ſi autē. (⁊. ff. de ꝓcura. nō ſolū in princi. et Ad.

in fi.τ ver.pone.vbi etiā no.de ꝓcurato.dato in rē ſuā.
Jo.an.)abfuerit.τ per Bern̄.ſ.e.c.ij.τ.c.ceterum.τ ꝑ
Inno.et Hoſti.ſ.e.cum cauſam.et ꝑ Guil.in Spe.c.
ti.§.reſtat.ṽ.q̄d ergo. Jo.an. a ❡ Iniuriā. quā ſi
Ad. inferret iudex nō eſſet.ſ.de ver.ſigni.forus in fi.(ꝙ ex
ponas vt ibi no.
Jo.an.)
b ❡ Aduerſa
rij.τ ſic erat pro
curator ſingula/
ris pſone:de ſyn
dico eīm vniuer/
ſitatis vel colle/
gij nō dubitam⁹
quin iuret.ſ.eo.
in ꝑtractandis.
τ.c.ſequen.
c ❡ Juramen
tum:dicūt q̄daz
ꝙ olim ꝓcurato
res indifferēter
iurabant. ff. de
dam.infec.q̄ bo/
na.§.pe.ſed fuit
poſtea ſtatutum
ꝙ ſolū principa
les perſone iurēt
ff. eo. ti.l.ij.§. ſi
autem.τ.ſ.e. ti.
c.j.qđ verum eſt
niſi ꝓcuratores
habeant ſpecia/
le mandatuz vt
hic.ff.de iureiu.
l. iuſiurandum
qđ ad pecunias.
Alij dicebant ꝙ
ꝓcurator priua/
ti etiam cū ſpāli
mādato ad iurā
dū nō admittit ꝑ prima iura.ſed q᷑ non expedit iura
corrigi :vt.ſ.e.li.ꝺ electio.cū expediat.dic.l.qui bona.
nō eſſe correctā ſed loqui in caſu decre.iſti⁹.ſ. cū habe/
at ꝓcurator ſpāle mādatū.Alij dicebāt ꝙ cūꝓcurator
per litis cōteſt.factus ſit dn̄s litis poterat de calūnia
Ad. iurare:qđ verū nō eſt.(ſupple inquātū cōtingit dn̄m
Jo.an.)niſi habeat ad hoc ſpeciale:vt hic vides.
Diuiſio Requēs.❡ Hec eſt no.decretalis τ due ſūt
partes.In prima ꝓemiū τ cōſtitutionis cau
ſa.In ſecūda conſtitutio.ibi:Statuim⁹.que
tria facit.Prima ꝓuidet quādo obſtat exce/
ptio ſpoliationis in ciuiliƀ τ criminalibus.τ tempus
ꝓbandi τ penā nō ꝓbantis.Scđo ſoluit ſcholaſticam
dubitationē.ibi:Solet.Tertio certo caſu ꝓhibet exce/
ptionē.ibi:Ad hoc.Jo.an.Hāc decre.q̄dā intitulabāt
olim ſub titulo de excep.alij ſub titu.de reſti.ſpo. τ bn̄
vt hic vides.Jo.an. d ❡ Frequēs.equū fuit ergo ſu
per hoc ius ꝓuiſorū emanaſſe.ff.de legi.l.nam ad ea.
Ad. e ❡ Circumſtrepit: Id eſt pulſat vel ledit (moleſtat
vel ex clamoſa poſtulatione currentiū venit hoc vel cir
cumcirca ſtrepitū facit ſm̄ Johā.mo.) τ ſumpta ſunt
hec verba ex canone.liij.diſt.frequens. f ❡ Calum
nioſe.ſic.ſ.de dolo τ cōtuma.finem. (ibi tamen ꝑem/
ptoria malicioſe ꝓponit̄ hic dilatoria.Joħ.mo. τ Ar/
chidia.) g ❡ Exceptioni.ſpoliationis.de qua.ſ. di
ctum eſt. h ❡ Intermittit̄.i.differt̄. i ❡ Perimi/
tur.de facto intelligas non de iure:q᷑ multi ꝓpter tot

a iniuriaz feciſſe cenſetur: qui
b procuratorem tui aduerſarij
cōſtitutum ad cauſam habē/
tem ſuper hoc ſpeciale man/
datum admiſit ad preſtandū
c in ea calumnie iuramentum.

De reſtitutione ſpoliatorū.

Inno.iiij.in concilio Lug
dun̄. In ciuilibus non ad/
mittitur ſpoliationis exce/
ptio facta ab alio q̄ȝ actore.
In criminalib⁹ admittit̄ fa/
cta a tertio:dummodo ſit de
tota ſubſtātia vel maiori par
te:exceptio ꝓbari debet īfra
xv.dies alias fit cōdēnatio
expēſaꝝ. Excipiēs de ſpolia
tiōe facta a tertio infra certū
tp̄s a iudice ſtatuēdū debet
reſtitutionē petere:alias ex/
cuſabit̄ exceptione nō obſtā
te. Ultimo dicitur ꝙ agen/
ti ſuper rebus eccleſiaſticis
non ob. exceptio ſpoliatio/
nis priuatarum rerum. vel
econuerſo.Jo.an. ca.I

d Frequēs τ aſſidua
e nos querela cir/
cumſtrepit:ꝙ ſpo
liationis exceptio
f nōnunq̄ȝ in iudicijs calūnio
ſe ꝓpoſita cauſas eccleſiaſti
cas impedit τ ꝑturbat:dum
g eīm exceptioni inſiſtit̄:appel/
lationes interponi ꝯtingit τ
h i ſic intermittit̄: τ plerūq̄ȝ per
imitur cauſe cognitio princi/
palis:τ ꝓpterea nos qui vo
luntarios labores appetim⁹
k vt quietem alijs ꝑparemus:
finē litibus cupientes impo/
ni τ calūnie materiā amputa
l re.❡ Statuimus vt in ciui/
libus negocijs ſpoliationis
m obiectu:q̄ ab alio q̄ȝ ab acto
re facta ꝓponit̄ iudex in ꝑn/
cipali ꝓcedere non poſtpo/
nat.Sed ſi ī ciuilib⁹ ab acto/
re:in criminalib⁹ aūt ſe ſpo/
n liatū reus aſſerat a q̄cūq̄ȝ in
o fra quindecim dierū ſpaciuz
p poſt diē in quo ꝓponit̄: qđ

impedimēta τ timore expēſarū litē dimittūt.Et ſic ex/
ponūt ſm̄ Ber.q᷑ exceptio ſpoliationis dilatoria ē nō
ꝑemptoria(.ſ.de or.cog.c.ij.τ vi.τ ꝓpter h̄ dicit̄ ꝙ ſi Ad.
ante lit.cōteſt.ꝓpoſita nō fuerit poſtea ꝓponi nō pote
rit:ꝙ quidā intelligūt etiam ſi nouiter euenerit vel ad
noticiā deuene/
rit ſup hoc.vide
ꝙ poſt Innocē.
ſcripſi de ordi.
cogni.c.ij.i glo.
id ē ante. τ glo.
hāc exceptionez
ver. eſt autē di/
latoria.Jo.an.)
nō ob.i.C. vnde
vi ſi quis in tan
tam:q᷑ licet pri/
uatio dominij in
ſurgat cōditiōe
ex illa lege nō ta
men ex interdi/
cto vel exceptio/
ne: vt no.ſ. de
cauſa poſ. paſto
ralis.(in glo.ſer
uū q̄d. Jo.an.)
k ❡ Labores.
hec ṽba fuerūt
ſumpta ꝺ corpo
re.auc̄.vt diuine
iuſſi.ſubſcri.ha.
glo.queſto.i ꝑn.
colla.ix.τ ꝑ repu
blica imperator
noctes ducit in/
ſomnes.in auc̄.
vt iudi.ſine quo
quo ſuffra.i ꝑn.
colla .ij. τ papa
idē de ſe dicit.ſ.
in ꝓemio huius libri.Jo.an. l ❡ Statuimus. hic
fit interp̄tatio canonū antiquorum de hac materia lo/
quentiū. m ❡ Actore. hoc erat iniquū ꝙ reus exci
peret contra actorē de ſpoliatione facta a tertio: cū in
hoc nō deliquerit actor:τ ideo factum alterius ſibi nō
debebat obeſſe.C.de inoffi.teſta.ſi quis ſuo verſus fi.
τ.j.de regu.iur.nō debet.τ peccata ſuos teneāt aucto/
res.C.de pe. ſancimus.ſ.de his q̄ fi.a malo. par.ca.c.
queſiuit.τ recitat h̄ Ber.ſe nō meminiſſe vidiſſe aliquē
excipientē ſic in ciuiliƀ. n ❡ A quocūq̄ȝ.Ecce dif/ Differe
ferentiā inter criminalē cauſam τ ciuilē vt in ciuili nō inter c
opponat̄ ſpoliatio facta ab alio q̄ȝ actore. In crimina crimina
li ſic cum moderatione que ſequit̄:τ rōnes infra ſequē τ ciuilē
tur. o ❡ Quindecim.artat̄ tempus ꝓbandi q᷑ ma/
licioſe ſepius ꝓponebat̄ talis exceptio: vt.ſ.dixit: ſic
in exceptione excōicationis.viij.dies ſunt dati.j.de ex/
cep.pla. (hic adde ꝙ ibi no.in glo. licet eīm in princi. ad.]
Tamen hic Jo.mona.τ Archidia.tenent ꝙ ibi repro/
baui.Dicunt eīm terminū prorogari poſſe. Jo.an.)
p ❡ Proponit̄.q᷑ dies illa nō cōputabit̄ in.xv.ſic di Nota
es in quo ꝓponitur excōicationis excep.j. ꝺ excep.
pla.ſic dies in quo cautū ꝓmittit̄ τ in quo ſiſtere in iu/
dicio oportet non cōputat̄ in vicena milia paſſuū.ff.
ſi quis cau.l.j.ſic et dies ꝑſentationis litterarū cū com
mittit̄ cauſa infra certum tempus decidenda.ſ.de ap/
pel.ſuper eo.ij.vbi de hoc:ſecus in decem diebus qui
dantur ad appellandum in quibus tempus ſententie